

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 2. S. Meletii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

nec jam esse Episcopum; quos promo-
 visset ad quemcunque Clericorum gra-
 dum, Clericis non esse accensendos, atque
 omnia pro ipso, vel ab ipso facta nullius
 esse valoris. Tum Imperator, qui S. Gre-
 gorii Nazianzeni virtutem, & eloquen-
 tiam suspiciebat, desiderare se dixit, ut
 in Sedem Constantinopolitanam colloca-
 retur; ipse primo cum clamore, & lacry-
 mis resistebat, sed tandem flecti se passus
 est, sperans se, ut ipse fatetur, ob situm
 urbis Constantinopolitanæ Ecclesias O-
 rientalem, & Occidentalem concilian-
 di (*) occasionem nacturum, a tanto tem-
 pore ob schisma Antiochenum divisas.
 Itaque, quod Imperator optabat, S. Gre-
 gorius a S. Meletio, aliisque Concilii E-
 piscopis solemniter Episcopus Constanti-
 nopolitanus constitutus est.

§. II.

S. Meletii obitus.

Haud multo post S. Meletius Constan-
 tinopoli vivis excessit, ubi sæpius
 ad p. 1024. to. 2.

Greg. Nyss.

or. in Melet.

(*) Ex Schismate Antiocheno non est or-
 tum Schisma inter Ecclesiam Orientalem, & Oc-
 cidentalem; nam quamvis Papa S. Paulinum tan-
 quam Episcopum Antiochenum agnovisset, nun-
 quam tamen S. Meletium, nec illos Orientales,
 qui eum sequebantur, a sua Communione ex-
 clusit.

Sæculum IV. ad instruendum populum pro Concione
A. C. 381. dixerat. Amicos circumstantes ad ulti-

Greg. Naz. carm. I. p. 25. mum vitæ halitum ad pacem hortabatur. Corpus ejus multis odorem

conditum, lino, & serico involutum, & in Ecclesia Apostolorum depositum, donec Antiochiam deferretur.

S. Meletii exequiis nihil splendidius, has enim populi frequentia, innumera

Greg. Nyss. p. 1026. accensæ faces, Psalmorum cantus, pluribus choris, & diversis linguis repetitus, exornavit. Non nulli lineæ

Viri sancti capiti admovebant, quæ deinde concisa in populum dividebantur, &

servabantur, futura in periculis præsidia. (*) Quicumque inter Concilii

Theod. V. hist. c. 8. Episcopos aliqua eloquentiæ laude celebraretur, orationem funebrem pronuntiavit. Nulla autem earum nobis superest, nisi quam S. Gregorius Nyssenus dixit; in ea tantum jacturam deplorat, quam Ecclesia Viri sancti decessu patiebatur, & exequiarum pompam describit, nam qui ante eum dixerant, debitis laudibus defuncti virtutes, & inita pro fide certamina exornaverant. S. Gregorius, ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

Greg. Nyss. p. 1026. certamina exornaverant. S. Gregorius, ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

ut populum fidelem soletur, de S. Meletio dicit: *Jam Deo loquitur facie ad faciem,*

(*) Testimonium irrefragabile! quod antequam Christiani crediderint, se Beatorum Intercessione posse juvari.

ciem, atque orat pro nobis, (*) & pro ignorantibus populi. Dum deinde S. Meletii Reliquiæ Antiochiam translatae sunt,

Sæculum IV.
A. C. 381.

Greg. Naz.
carm. I. p. 25
Soz. VIII.

c. 10.

(*) Alter eximiae Auctoritatis Testis, quod Sancti pro nobis orent. In Theologia Mariana anno 1758. Edita, Auctor contra aliquem Neotericum contendit, Sanctos in Cælo pro nobis orare non solum Oratione communi, sed etiam particulari, & affert Exemplum Christi: *Qui Mortem suam non solum obtulit pro omnibus in communi, ac promiscue, cum sufficientia ad omnes salvandos, sed etiam pro quibusdam in particulari cum efficacia ad salutem infallibiliter consequendam. Unde dicit Apostolus ad Gal. 2. tradidit semetipsum pro me. &c.*

At vero ex Christi Morientis Exemplo non sequitur, quod Auctor inferre nititur; Nam sicut Jesus Christus æque pro uno homine ac pro altero mortuus est, & æque pro uno ac pro altero mortem suam divino Patri perpetuo offert (quia mori, & mortem offerre est unum, & idem, & ipsa Mors est Oblatio, seu Sacrificium) & sicut quilibet reprobus æque ac S. Paulus verissime potest dicere: *Tradidit semetipsum pro me*; Ita etiam Beatissima Virgo, & Sancti in cælo, oratione perpetua, & communi, pro singulis æquali erga unum ac alterum affectu orant. Quod vero Oratio Beatorum, qui in Verbo vident, quid Deo acceptum sit, & in quibus sint exaudiendi, in effectu non æque uni profit ac alteri, hujus diversitatis causa non in Oratione Sanctorum particulari, sed in inscrutabili Dei Bene-

Sæculum IV. A. C. 381. universi cives Constantinopolitani, portis egressi, comitabantur. Plurimis, toto itinere funus profecuti, alternantibus choris Psalmos cantabant. Præterea Imperator mandatum edidit, ut sanctum hoc corpus in omnes civitates admitteretur, contra morem Romanorum, hominum cadavera intra mœnia recipere omnino ducentium. Corpus Sancti penes S. Babyloniam terræ mandatum est in Ecclesia, quam ipse ad hujus Martyris honorem ædificaverat. S. Meletius Ecclesiam Antiochenam viginti annis rexit; toto Oriente celebratus, quippe divinum Meletium appellare solebant. Laudibus, quas ei tribuunt S. Basilius, S. Gregorius Nazianzenus, S. Gregorius Nyssenus, S. Chrysostomus, & Theodoretus superaddi nihil potest. Ipse S. Epiphanius, quamvis communionem Paulino junctus, in Tractatu

Beneplacito, aut in diverso Clientum in terris orantium fervore, & dispositione, secundum S. Thomam quærenda est; sicut etiam ex Parte Christi Mortem suam offerentis nihil se tenet, quo minus unus salvetur præ altero, sed ex incomprehensibili Prædestinatione Dei, & culpa hominis. Alias Damnatorum aliquis conquiri posset; Si Christus pro me in particulari mortem suam obtulisset cum efficacia ad salutem infallibiliter consequendam, etiam ego salvatus fuisset.

De hac Quæstione occurret alia Annotatio.

Statu de Hæresibus, illo vivente, scripto, Sæculum IV.
A. C. 381.
 illius virtutes summis laudibus extollit,
 & conservatum Meletii sermonem, quem
 Antiochiæ pronuntiavit, ad nos transmi-
 sit, unicum, quod habemus, hujus Aucto-
 ris opus. Tandem Occidens, & Eccle-
 sia Romana, licet aliquanto tempore a-
 verso a Meletio animo, & in Paulinum
 pronò fuerit, S. Meletio satisfecit, dum
 eundem Sanctorum numero adscripsit,
 & ejus exorat Patrocinium, illa die, qua Mart. Rom.
12. & ibi
Baron.
 a Græcis honoratur, nempe 12. Febr.
 Talem vero honorem Ecclesia Romana
 Paulino non exhibet. (*)

§. III.

(*) Hier lautet eine kleine Anmerkung des Uebersetzers also: Darüber muß man sich auch nicht wundern; indem sehr viele unter die Zahl der Heiligen aufgenommen worden, von denen noch nicht erwiesen ist, daß sie jemals gelebet. Viele darunter gewesen, die man hernach selbst in der Römischen Kirche um ihrer Unwürdigkeit willen aus dem Himmel heraus gewiesen zc. zc.

Mein Herr Uebersetzer! wenn man sich schon ein und andersmal in dem Calender der Heiligen geirret, so bleiben zwey Dinge gleichwohl wahr; daß er ein kahler Spötter sey, und die römische Kirche diejenige, in welcher allein man sein Heil finden kann.